

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

II. De Obligatione Legis novæ, seu Evangelicæ, ejúsque perfectione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

partis est: quia omnia Praecepta moralia veteris Legis reducuntur tum ad geminum Praeceptum Dilectionis Dei & proximi, tum ad praeccepta Decalogi: haec autem obligant de Jure naturali, simulque sunt per Christum renovata, ut habetur *Matth. cap. 19. Marci 10. & Lucae 18.* ergo.

QUAESTIO II.

De Obligatione Legis novae, seu Evangelicae, eiusque perfectione.

12. **A**Dvertendum, quod Lex nova varijs nominibus appellatur. Et primo quidem dicitur *Lex Evangelica*, eo quod in quatuor Evangeliiis. vel potius in quatuor libris unius Evangelij contineatur registrata. Secundo dicitur *Lex nova*, vel in comparatione Legis veteris seu Mosaicae, vel quia totum hominem per gratiam renovat. Tercio dicitur *Lex libertatis*, *Jacob. c. 2.* Item *Lex fidei*, *Rom. c. 3.* Et tandem *Lex gratiae*, eo quod non solum gratiam multo copiosorem conferat virtute Sacramentorum, ac in veteri Lege contigit; sed insuper contineat, & afferat omnis gratiae Authorem Christum Jesum. His praenotatis sit

13. CONCL. I. Lex Evangelica à Christo Domino condita est, & lata pro toto Mundo; adeoque ad eam, atque ad suscipiendum Baptismum obligantur etiam Judaei, & Gentiles. Ita omnes Theologi. Prima pars, quod nempe Christus sit author Legis Evangelicae, desumitur ex illo *Isaia 33.* ubi de Messia venturo, seu Christo Domino propheticè praedicitur: *Dominus iudex noster, Dominus Legisfer noster.* Unde & in Evangelio passim, ac praesertim *Ioan. c. 14.* Christus de suis legibus ait: *Mandata mea servate.* Altera pars, quod nempe Christus Legem Evangelicam tulerit non pro uno duxtaxat populo, sed pro universo Mundo, ipsemet expressit *Matth. cap. ult.* praecipiens Apostolis: *Euntes docete omnes Gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti: docentes eos servare omnia, quaecunque mandavi vobis.* Et *Marci cap. ult.* *Euntes in mundum universum, predicare Evangelium omni creature.* Accedit ratio: quia Christus fuit Redemptor totius Mundi: ergo & Legislator. condendo pro omnibus leges, per quas ad sanctificationem, vitamque aeternam pervenirent.

L 3

14. CONCL.

Obligavit
tamen pri-
mum post
sui promul-
gationem.

14. CONCL. II. Nihilominus Lex Evangelica post factam
sui institutionem non itatim obligavit omnes, sed primum,
quando solemniter fuit promulgata. Et hæc quidem promul-
gatio Jerosolymis contigit in die Pentecostes, qua Apostoli ac-
cepto prius Spiritu sancto cœperunt solemniter prædicare Bap-
tismum, ejusque obligationem, dicentes: *Pœnitentiam agite, &
baptizetur unusquisque vestrum*, Actorum cap. 2. In cæteris verò
locis post mensem, vel annum, aut plures annos incepit dicta ob-
ligatio, prout nimirum variis populis Evangelium Christi serius,
aut citius solemniter, & Deo per miracula doctrinam Evangelicam
confirmante promulgabatur. Ita Doctor subtilis in 4. dist. 3. quæst.
4. cum aliis. Ratio hujus patet ex dictis *Dist. præc. quæst. 2. & 3.* ubi
generatim dictum est, ad cujusque Legis obligationem requiritur,
quod solemniter promulgetur.

Lex nova
excedit ve-
terem mul-
tis modis.
I Quis est
facilior ve-
teri.

15. CONCL. III. Lex nova ad veterem comparata, multis
modis excedit in dignitate seu perfectione. Ita omnes Catho-
lici; idque patet inductione, assignando speciales Legis Evan-
gelicæ prærogativas præ veteri seu Mosaica. Nam I. Lex Mo-
saica fuit gravior multò Lege Evangelicâ. Hinc D. Petrus *Actor.*
cap. 15. dixit de Lege veteri: *Quid tentatis imponere jugum super cervi-
ces discipulorum, quod neque nos, neque patres nostri portare potuimus?*
Non quod Lex vetus absolute fuerit observatu impossibilis
(Deus enim non præcepit impossibilia) sed quia observatu fuit
admodum difficilis: quæ quidem difficultas oriebatur ex nimia
præceptorum tum cæremonialium, tum judicialium numero-
sitate, quorum aliqua satis erant difficilia. Econtrâ de Lege
Evangelica ait Christus, *Matth. c. 23.* *Jugum meum suave est, & onus
meum leve.*

Solvitur ob-
jectio.

16. Nec obstat, quod Christus *Matth. c. 5.* multa superad-
diderit Decalogo, dum v. g. ad illud præceptum, *Non occides*, ad-
didit, *Non irasci*, & hujusmodi. Resp. enim cum D. Augustino
lib. 19. contra Faustum, negando assumptum: Christus enim nil
superaddidit, sed tantum explicavit melius Decalogum, repro-
bando expositionem antiquorum Pharisæorum. Adde, quod in
Lege Evangelica cessavit obligatio cæremonialium, & judiciali-
um veteris Legis, etiam non moralium. (c)

(c) Juxta
dicta
quæst. præc.
II. Quia
nunc con-
feruntur ef-
ficaciora au-
xilii gratia.

17. II. In Lege Evangelica conferuntur efficaciora, & co-
piosiora auxilia gratiæ ad ferendum onus Legis, justitiãque
operandam, quam in Lege Mosaica. Ratio est: quia in Lege
Evangelica omnia septem Sacramenta conferunt gratiam ex
opere

opere operato dignè suscipientibus; in Lege Mosaica verò sola Circumcisio conferebat gratiam (d) & quidem respectu gratiæ (d) De Baptifmalis admodùm parvam. Insuper in Lege Evangelica, hoc infra eò quòd merita Christi jam sint actu exhibita, Spiritus sanctus Tract. 14. abundè datur credentibus; in Mosaica verò, quia merita Christi Dist. 1 n. 12. sti tunc solùm erant prævisa, atque in futurum exhibenda, etiam & seqq. mensura gratiæ dabatur modica.

18. III. Lex Evangelica est dignior veteri: quia quamvis utràmque Legem Deus condiderit, nihilominus Mosaicam promulgavit per ministerium Angelorum, Evangelicam verò per Filium suum unigenitum. Excedit præterea, & differt in materia: nam Mysteria Sanctissimæ Trinitatis, Incarnationis, & Redemptionis nostræ, in Lege veteri fuerunt multùm occultata, aut solùm præfigurata; quæ tamen in Lege Evangelica sunt revelata, & clariùs manifestata, aut jam actu exhibita. Omittuntur plures aliæ similes Legis Evangelicæ prærogativæ præ veteri, seu Mosaica.

III. Quia lex Evangelica per Filium Dei promulgata est, &c.

Q U Æ S T I O III.

De Obligatione Legum humanarum, & an obligent cum periculo vitæ?

19. **S**upponendum hic conformiter superiùs (e) dictis, quòd Lex, ac potestas legislativa humana, alia sit Ecclesiastica, alia Civilis. Differunt autem inter se variè. I. Ratione originis: quia potestas legislativa Ecclesiastica proximè, ac immediatè provenit à Deo; prout patet ex verbis Christi Matth. 16. *Tibi dabo claves regni calorum. Et Joan. 21. Pasce oves meas. Item Actorum 20. Posuit vos Spiritus sanctus Episcopos, regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo.* Econtrà verò potestas legislativa civilis immediatè provenit ab hominibus, utpote cum populus per Legem auream contulerit in Regem, atque Imperatorem, totam suam potestatem, *L. 1. ff. de Constitut. Principum*: quamvis & hæc saltem mediatè sit à Deo, juxta illud Rom. 13. *Non est potestas, nisi à Deo.* II. Differunt ratione objecti, & finis: siquidem potestas legislativa Ecclesiastica per se, & directè, versatur circa res spirituales, ad salutem animarum, & consequendam vitam æternam ordinatas. Civilis verò potestas per se, ac directè,

Potestas legislativa alia Ecclesiastica, alia Civilis: & quomodo differant? (e) Dist. præc. n. 9. & 14.